

För en allt bättre företagsamhet

Verksamheten på den privata sektorn har i ca ett års tid störts av en arbetskonflikt. I fjol kulminerade den vid årets slut med att en del sköterskor på vissa kliniker gick i strejk. Bakom arbetskonflikten ligger sköterskornas önskan att få enhetliga spelregler för arbetsvillkoren inom branschen. Djurklinikerna är traditionellt små och mycket kompakta arbetsenheter där ömsesidig tillit och trivsel är centrala för att kunna arbeta på ett långsiktigt och tillfredsställande sätt. Veterinärerna behöver bra skötare och skötarna behöver bra arbetsplatser där man kan trivas, utveckla sig själv och kanske t o m planera för sin pensionering.

Därför har veterinärföretagarna på en bred front visat en vilja att förbinda sig vid Veterinärförbundets minimirekommendation för vårdsektorn för smådjur. Efter en aktiv diskussion och preciseringar godkändes rekommendationen vid företagarnas möte i Tammerfors i samband med specialpraktikerdagarna. När förbundets styrelse har godkänt rekommendationen skickas den ut till alla kliniker för att tas i bruk. Företagarutskottet som utarbetade rekommendationen har enligt bästa förmåga strävat efter att beakta både sköterskornas önskemål och olika klinikers behov samt resurser. Branschen har nu fått spelregler som står på en sund grund.

Arbetet med rekommendationspappret har aktiverat företagarna till att i större utsträckning fundera på vår verksamhet och på hur man kunde utveckla den privata veterinärverksamheten i vårt land. Företagarveterinärerna fungerar i uppgifter som utbildningen inte ger behörighet för. Företagarens vardag består av personalangelägenheter, budgetering, marknadsföring och åtskilliga andra ekonomiska utmaningar. För att verksamheten över lag skall kunna fortgå efter det första året borde kalkylerna vara realistiska, finansieringen säkrad och kostnadsdisciplinen stram. I årtal måste man offra den största delen av den egna lönen till att utveckla firman och stabilisera verksamheten. Priset för detta är just den egna kliniken och fullständig självständighet.

För tillfället måste vi veterinärer utvecklas som företagare i huvudsak via bittra erfarenheter. Genom att aktivare verka tillsammans kunde vi utvecklas vidare, lära oss av andras misstag och höja nivån av veterinärföretagare i Finland. Nu är det dags för oss att aktivera oss själva. Låt oss dra nytta av förbundets färdiga strukturer, såsom utskottet för företagare samt förbundets styrelse och fullmäktige. Iivari Järvinen, ombudsmannen för den privata sektorn, är också i fortsättningen en oumbärlig resurs för oss. Om vårt mål är att nå mera än vad som är möjligt att uppnå med hjälp av en funktionär inom den privata sektorn och med några veterinärer som pysslar vid sidan om sina egna jobb måste vi tillsammans också fundera på nya verksamhetsformer.

Ett konkret mål för den närmaste tiden kunde vara att i Finland ta i bruk ett system för att standardisera klinikerna. Olika sorts och storleks kliniker, mottagnings- och sjukhus kunde av en oberoende instans erhålla ett certifikat som påvisar att verksamheten uppfyller vissa kvalitetskriterier och en viss standard. Detta skulle å ena sidan hjälpa klinikerna att utveckla sin verksamhet på ett målmedvetet sätt och å andra sidan att profilera sig både i förhållande till kunderna och till de kommunala veterinärvårdstjänsterna.

Den privata sektorns samlevnad med den kommunala veterinärvården är ett ämne som skulle tarva en diskussion som är öppen och respekterar alla åsikter. I Finland finns många orter där det fungerar bra. Det finns också kommuner där det är besvärligare. Veterinärvårdslagen erbjuder endast ramar som måste följas men det verkliga ansvaret av att sammanjämka verksamheten ligger hos kommunerna. Jag anser att det vore till gagn för vår yrkeskår och för veterinärvården om man genom diskussioner kunde hitta sådana principer för sammanjämkningen som jämlikt skulle beakta alla intressegruppers åsikter.

Timo Wahlroos
Ordförande i Veterinärförbundets företagarutskott